

MIÉRT NE MENJÜNK ERDÉLYBE

Orbán János Dénes

– anekdoták, félpercesek –

A székely közlekedés evolúciója, avagy The Orbán Balázs Airport

Szó szerint, a Székelyhon portálról:

»Téma: repülőjárat Hévíz és Csíkszereda között

Székelyhon, 2017. augusztus 20., 14:31
Közvetlen és gyors kapcsolat jöhet létre a Székelyföld és Nyugat-Magyarország között – vonták le a következtetést azon a hétvégi egyeztetésen, melynek témája a Hévíz-Balaton Airport és a csíkszeredai repülőtér közös fejlesztése volt.

A Hévíz-Balaton Airport és a csíkszeredai repülőtér közös fejlesztéséről egyeztetett szombatán Borboly Csaba, Hargita Megye Tanácsának elnöke és Papp Gábor, Hévíz város polgármestere a Zala megyei településen – tájékoztat közleményben a megyei önkormányzat sajtószolgálatát, kitérve, hogy a felek megállapodtak a két repülőtér közti együttműködésről. Benkő Attila, a magyarországi reptér ügyvezetője reményét fejezte ki, hogy a csíkszeredai légikikötő fejlesztése is elérhető időn belül megvalósul. Borboly Csaba ennek kapcsán elmondta, nagy lehetőség rejlik Székelyföld és Nyugat-Magyarország légi összekötésében, hiszen jelenleg 14–15 órás autóúton lehet eljutni egyik térségből a másikba. Erre lenne alternatíva a légi összeköttetés.

A felek egyébként több európai uniós pályázatban partnerek, ugyanakkor cél a Hévíz és Parajd közötti testvértelepülési kapcsolat kiépítése, hogy még szorosabbra fűzzék a két megye és településeik kapcsolatát, és a jó gyakorlatokat elsajátíthatassák.

Ajánlott szakirodalom: Muszka Sándor: *Emrével a repülőn*. In: *A lusta dög*. Irodalmi Jelen – Előretolt Helyőrség Íróakadémia, Arad–Budapest, 2016.

Passzusok a szakirodalomból:

»A kocsiba béültünk, s ereszted Csicsóba a repülőtérré. Há ahogy megyünk, egyszer látom, az út szélén egy ember intget, ahogy közelebb értünk, akkor láttam, hogy csak egy csángó. Aztán Csicsóba bédúvattunk, s a kocsit Bölöni Karcsiéknit letettük, hogy ne mind fizetessenek, met ezek a mocskos majmok az emberről ej-szen még a bőrt es lehúznák. A csomagokat el, s münk bé a repülőtérré. Ahogy az

ajtón béerünk, látom, hogy egy ilyen kánfuter forma eléhátra mozdító, csak áll ott egy oszlop tövibe, mint fasz a lakodalomban, s csak mereszgeti a szeméjét, hogy ki mind jó s menyen. Odamenyek hezzá s mondom: „Egészséget! Maga-e a pilóta, met münk Pestre mennénk s ne, még a jegyeket es megvettük”. Erre aszongya nekem az az ember, hogy ő nem pilóta, met ő csobotfalvi, s nincs az istennek annyi pénze, hogy ő egy ilyen repüllőre felüljék, ő csak itt né eppen dolgozik, s ha münk Pestre mennénk, ülünk le nyuguttan, met a repüllő mostanában nem indul. „Há aztán métt es nem?”, kérdém. Erre aszongya: „Azé, met ojan köd van, hogy ha valakitől egy pofot kap az ember, meg se tuggya köszönni”.«

Öreg székely, öreg kőcséhez

Na ide fi gyejjél: együtt születünk, együtt nőttünk fel, együtt keféltünk először, együtt házasodtunk. Nehogy már hamarabb megdögöjjél, mint én!

A paráználkodás meta fizikája

– Mért akar elválni a feleségétől?
– Mert megcsalt a komámmal.
– És maga még sosem csalta meg a feleségét?
– Hát dehogynem.
– Akkor mért akar elválni, hiszen maga se jobb az asszonnál?
– Nézze, bíró úr! Ha én a gumicsizmámmal belélepek a tehénszarba, csak lemosom, és ugyanolyan lesz, mint vót. De ha a tehén jön, és belészarik a csizmámba, hát azt a csizmát maga se venné többet fel.

Felebarát

– Ne üsd, fiam, hiszen a felebarátod!
– Nem azt a felét ütöm, amelyik a barátom!

Eldölne

– Komám, egy fél disznó kéne-e?
– Ejszen nem, komám.
– S há métt nem?
– Met az ölben eldölne.

Túlvilági nyelvek

– Miért akar maga ebben a korban héberül tanulni?
– Met ha meghalok, a mennyországban értsem, mit aszond a Zúristen.
– És mi van, ha a pokolba kerül?
– Hát, oláhu! mán csak tudok.

Hétfalusi viselet

Há nem épp engem?

Menyek az uccán, Szeredában, há halom, hogy supp...
Menyek tovább, há megint hallom, hogy supp...
Menyek tovább, há megint aztat halom, hogy supp...
Nezek hátra. Há nem épp engem hutyuruznak?

A világon a legeslegelső helyen

– Koma! Én most megaszondom neked a nagy igazságot. A világon a legeslegelső helyen van az efbáj. A második helyen, koma, van a csiáj. A harmadik helyen, koma, van az interpúl. S anegyedik helyen, mondom én, édeskomám, ott van az internet.

– Te koma! S aztán te ezeket a dógokat honnan es tudod?
– Komám! Tudom én, amit tudok! S most, hogy neked es elmondtam, még egy törpe sert ejszen megiszom, s azzal menyek es haza.

Az ágy közös, a pet nem

– Fiam, mit csinálsz a pokróc alatt?
– Fejem a petem, édesapám.
– És jutottál már valamire?
– Hát még nem, édesapám.
– Akkor ejszen próbálkozz a magadéval.

Egy kis cigaretta, valódi finom

A székely család fát szállít a szekéren. A szekér felborul, és maga alá temet mindenkit a fa. Kis idő múlva kimászik

az apa és rágyújt. Aztán el őmászik a fiú, ő is rágyújt.

Néhány cigaretta múlva:
– Édesapám, anyámat nem szedjük ki a fa alól?
– Mínek? Úgyse dohányzik.

Búz

– Milyen bűdös van.
– Biztos a kutya volt.
– De hisz a kutya nincs bent.
– Majd bejön.

Jobban van

– Te, Áront mégsem holnap temetik, hanem pénteken.
– Miért, jobban van?

Székelyszáj

Ha egyikünk meghal, én Szeredába béköltözöm.

*
Ne haragudjon, doktor úr, de fizetni nem tudunk, azért is hívtuk éjszaka, hogy ne akadályozzuk a nappali pénzkeresésben.

*
Aan buli vót, tezsver... Megfogtam a csojt... Elkezdtem izgítani... s há ecer nezem, tezsver, s há nem a petemet szapja?

*
Ha fel tudok állni, bémegeyek és iszok még egy pohárral, ha nem, hazamegyek!

*
Fiam, ezt a gebe leánt el ne vedd, ez a nagyszőnyeged ki nem bírja vinni.

tárca

NE AJÁNDÉKOZZ ÁLLATOT!

A bevásárlóközpontok akciós ajánlatokathirdetnek. A kirakatok műfenyőin díszek sokasága. Ünnepi hangulat, az állatkereskedésekben jobbnál jobb a felhozatal, gyermekek ácsingóznak a kirakat előtt, majd kutyát kérnek az anglyától.

Talán azért van ez így, mert a hollywoodi családi filmekben és vígjátékokban vagy a Walt Disney Pictures megálmodta rajzfilmekben megjelenő harmonikus kutya – ember kapcsolat elbűvöli a közönséget. Mindenkit

lenyűgöz az angol cocker spániel kölyök, Susi bája, akit a *Susi és Tekergő* című rajzfilm fér fi főszereplője, „Jim szívem” ajándékba ad a feleségének. A film nyitójelenete a múlt század karácsonyi idilljét ábrázolja: hólepte kertváros, tágas szalon, kandeló. Eszerint szenteste a fa alatt kiskutyát találni törvényszerű és örömteli pillanat.

Pedig nem. Sokaknak fogalmuk sincs arról, hogy a kis szörgombócok valójában honnan is érkeztek: a kisállatkereskedések

üvegtárlóiba helyezett kölyköket szaporítótelepekről veszik, és többszörös áron adják tovább. A legtöbb ilyen helyzetbe került kiskutyát már három-négyhetes korában elszakítják az anyjától, tehát csak nagyon későre tanulják meg azt, hogyan is kell a fajtársaikhoz viszonyulni. Nem érzékelhették a szobák melegét, a padlószőnyegek puhaságát, és nem tapasztalhatták meg az emberi érintés varázsát sem. Áldozatok ők. Számukra az angolváros nem több, mint állo-

más egy új világ, a félelem, az ismeretlen univerzuma felé. Nem ritka, hogy a karácsony elteltével a gyerek megunt játékszerként kezeli majd a „kis barátot”. A család pedig ráeszmél arra, hogy az édeni négy lábú szörgombóc gyenge idegzetű, ugató, romboló „szörnyeteggé” változott, aki mindent ellop, felugrál az emberekre, a porszívóra támad, és szétrágja a kábeleket. A szenteste parányi mártírjai nemegyszer menhelyre kerülnek, vagy rosszabb esetben a nagyváros

utcaín, erdőszéleken kallódnak, pusztulnak el.

A beszéd képessége nem adott meg nekik, de a kutyák is érző lények, akik igénylik, hogy gazdájuk teljes jogú családtagként kezelje, és bevezesse őket a hétköznapi zajlásába. Négy lábú társat nem hetekre, hanem egy életre választ magának az ember. Ezért nem teheti meg azt, hogy az ünnepi ajándékozás hevében, mint valami szép tárgyat, meggondolatlanul vegye magához.

Kovács Újszászy Péter